

† MIHAIL

CU HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOPAL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE A

AUSTRALIEI SI NOII ZEELANDE

Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră, har, pace, sănătate și întru toate bunăvoință, cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, iar de la Noi arhieriești și părintești binecuvântări.

NAȘTEREA DOMNULUI DARUIESTE INFIEREA CELOR CREDINCIOȘI

“Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu” (In. 1,12).

Iubiți frați și surori în Domnul,

Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan unul dintre cei patru evangheliști, în Evanghelia pe care a scris-o, în capitolul 1, versetele 1-14 vorbește limpede și cu multă putere spirituală, înfățișându-L pe Domnul nostru Iisus Hristos ca **Fiul al lui Dumnezeu**, prezentându-I originea Sa dumnezeiască.

Pentru aceasta Fericitul Augustin scrie:”Ridicându-se cu zborul vulturului deasupra cerurilor, evanghelistul ne transportă cu el în profunzimile dumnezeiești și descoperă ochilor noștri orbiți tainele cele de negrăit“.

Cuvântul care era născut din veci din Tatăl, vestit de prooroci mai dinainte, se naște în peștera Betleemului pentru a aduce lumii lumina cunoștinței, harul și adevărul dumnezeesc. Prin El Dumnezeu a grăit omenirii, pentru că și Sfântul Apostol Pavel zice: “După ce Dumnezeu odinioară, în multe rânduri și în multe chipuri a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă, ne-a grăit prin Fiul ”(Evrei 1, 1-2). La plinirea vremii, Fiul a luat asupra Sa firea omenească, afară de păcat, din iubire nesfârșită față de noi și din ascultare deplină față de Tatăl.

În Sfânta Scriptură găsim multe dovezi care sprijină credința Sfântului Ioan și a Bisericii, conform căreia Hristos Domnul este Fiul Lui Dumnezeu întrupat: Arhanghelul Gavriil fiind trimis de la Dumnezeu, îi spune Sfintei Fecioare Maria:” **Sfântul care se va naște dinTine Fiul lui Dumnezeu se va chema”(Lc. 1,35)**; la râul Iordanului, când Hristos merge să se boteze, Dumnezeu Tatăl, mărturisește: “**Acesta este Fiul Meu cel iubit întru care am binevoit”(Mt. 3, 17)**; aceeași mărturisire este repetată cu prilejul Schimbării la Față a Domnului Hristos: “**Acesta este Fiul Meu cel ales, de El să ascultați” (Lc. 9, 35)**; Sfinții Apostoli mărturisesc cu credință puternică până la jertfă, că El este Fiul lui Dumnezeu, iar Sfântul Apostol Petru exprimă această credință în numele lor, zicând: “**Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu”(Mt. 16,16).**

Pe acest adevăr este așezată temelia Bisericii creștine și pentru apărarea acestui adevăr, mulți creștini de la începutul creștinismului și până în zilele noastre și-au jertfit chiar și viața.

Frați creștini,

Ieslea Betleemului este leagănul renașterii în duh și adevăr a întregului neam omenesc, pentru că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său pe pământ pentru mântuirea tuturor oamenilor, așa cum spune El însuși: **”Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (In.3, 16).** Dacă nu se mântuiesc toți oamenii, aceasta se datorează faptului că aceștia nu au credință în Dumnezeu. Au parte de viața veșnică cei ce cred în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și împlinesc cu dragoste și jertfelnicie învățătura Sa cea descoperită de la Tatăl.

Se pune întrebarea esențială: *cine împlinește astăzi cu dragoste și spirit de jertfă învățătura Domnului Hristos? Și apoi: Unde învățăm și experimentăm aceste sentimente nobile: dragostea și jertfelnicia?* Pentru a răspunde la aceste întrebări, dorim să subliniem învățătura Bisericii noastre care stabilește că prin căsătorie se realizează o legătură stabilă și firească, pe toată viața, între un bărbat și o femeie, *”în scopul însoțirii lor cuprinzând atât elementul comun, natural, al consensului, cât și elementul religios sau supranatural, care pecetluiește, întărind și sfințind acest consens prin împărtășirea de harul pe care îl mijlocește Sfânta Taină a Cununiei”.*

Privind în societatea în care trăim, vedem că lumea secularizată de astăzi dovedește tot mai concret dificultățile sociale care pornesc tocmai de la descumpănirea celei de bază, care este familia. Cunoaștem cu toții că familia oferă cadrul firesc de dezvoltare a omului; aici copilul se împlinește pe sine, dezvoltându-se și din punct de vedere social dar și din punct de vedere spiritual. Dacă ne zbatem într-o continuă tensiune socială, de multe ori tragică, putem înțelege ușor că aceasta se datorează unei dezorientări sociale, cu familii destrămate, în care lipsește credința creștină lucrătoare, în care **comuniunea și comunicarea** nu mai există sub aspect moral-spiritual. Întâlnim tot mai multe situații în care omul singur și-a creat drepturi fundamentale ale afirmării propriei personalități, în cadrul cărora, căsătoria este încheiată așa cum la fel de ușor poate fi și desfăcută. Iar atunci când s-au născut și copiii, chiar dacă în mod firesc ei își cer dreptul de a-și împlini sensul vieții și scopul pentru care au apărut în lume, nu mai pot găsi cadrul firesc al fructificării aspirațiilor sociale și naturale specifice persoanei umane. Pierzându-și esența ei sacră, ca instituție divino-umană, familia plutește pe valurile vieții fără cârma necesară, fără puțința de a se îndrepta spre o țintă precisă. Odată cu dezorientarea va veni și neîmplinirea.

Într-o familie credincioasă principiilor creștine, soții se sfințesc reciproc prin harul lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel le scria corintenilor în acest sens, zicând: **“ Pentru că bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă, și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios, fiindcă altfel copiii voștri ar fi necurați, dar acum sunt sfinți”(I Cor. 7,14).**

În felul acesta Sfântul Pavel stabilește regula de aur care stă la baza unității familiei, zicând: **”Bărbatul să arate femeii bunăvoința datorată, asemenea și femeia bărbatului”(ICor.7,4).** Prin această reciprocitate de afecțiune și de dăruire ce conduce viața familiei la fapta unitară se realizează viața în Hristos, unitate care de altfel este comună și specifică relațiilor dintre creștini.

Așadar, răspunzând la întrebările propuse mai sus, înțelegem că familia creștină cultivă, transmite și dezvoltă iubirea și dăruirea, precum și spiritul de jertfă, descoperite în învățătura Domnului Hristos, după modelul propriu. Creștinul călăuzit de principiile evanghelice trăiește în iubire și armonie cu Dumnezeu

și cu semenii, urmând viața în Hristos și până la jertfelnicie este următor lui Hristos, care este Calea, Adevărul și Viața noastră.

Prin lucrarea în Duhul lui Dumnezeu, familia devine mediul potrivit pentru creșterea și educarea copiilor, astfel încât să poată transmite acestora viața de comuniune creștină, de ordine și de sfințire. Într-o astfel de Familie s-a născut Mântuitorul Hristos: dreptul Iosif fiind pentru fiecare dintre noi pildă de supunere și de credincioșie față de voia lui Dumnezeu, iar Sfânta Fecioară Maria, dovedindu-se prin credința sa nestrămutată în Dumnezeu, fiică aleasă, dăruită în totalitate voii Lui.

Dreptmăritori creștini,

Anul 2015 pe care îl încheiem în curând, dedicat de Sfânta noastră Biserică Ortodoxă Română- **misiunii parohiei și mănăstirii azi și ca an comemorativ al Sfântului Ioan Gură de Aur și al marilor păstori de suflete din eparhii**, ne-a dat prilejul de a pune în valoare și de a sublinia rolul Bisericii în viața familiei creștine și a fiecărui credincios în parte, prin susținerea, întărirea și înnoirea vieții comunitare din parohii și mănăstiri.

Astăzi, în ziua de prăznuire a Nașterii Domnului, după un post de pregătire și curățire duhovnicească prin Taina Spovedaniei curate, prin dezlegarea de păcate, cu hotărârea tare de a părăsi păcatul și de a urma Calea pe care El ne-a atârnat-o, să primim în sufletele și trupurile noastre pe Hristos Euharistic din potirul Bisericii, care s-a născut pentru mântuirea noastră.

Să îi primim și să îi întâmpinăm pe toți frații noștri și pe cei apropiați cu bunătate, cu dragoste creștinească, nefățarnică și să răspundem cu cinste, bunătății nesfârșite a lui Dumnezeu. Să lăsăm departe de noi minciuna, răutățile, orgoliile personale și dezbinările cele aducătoare de moarte sufletească. Să ne apropiem cu milă și cu dărnicie de toți cei aflați în neputință, în suferință, necazuri și nevoi, și prin rugăciune, prin ajutor material, după putere, să le ușurăm viața, astfel încât **„prisosița voastră să îplinească lipsa acelora” (I Cor. 8,14).**

Din partea mea, Vă doresc tuturor sănătate și mult ajutor de la Domnul, cu spor bogat în toată lucrarea bineplăcută Lui. Să petreceți Praznicul cu lumină în suflet și îndestulare iar Noul An - 2016, să îl întâmpinați bucurându-vă de darurile primite de la Dumnezeu și de la cei apropiați. Prin credința și lucrarea voastră curată și sinceră în Biserica Mântuitorului Hristos, să rămâneți fii credincioși ai Domnului, aducători de pace și bucurie tuturor, ca să vestim Nașterea Domnului, cântând împreună cu îngerii **“Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire”(Lc.2,14) .**

La mulți ani!

Al vostru către Domnul rugător,

† MIHAIL

Episcopul Românilor Ortodocși din Australia și Noua Zeelandă